

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E
P R E S U D A

Visoki prekršajni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca: S. G., kao predsjednice vijeća, te M. G. i T. T., kao članova vijeća, uz sudjelovanje više sudske savjetnice S. R., kao zapisničarke u prekršajnom postupku protiv okrivljene pravne osobe X. d.o.o. Z. i okrivljenika I. P. i S. M., kao odgovornih osoba, koje brani S. C. Č., odvjetnica iz Odvjetničkog društva P. j.t.d. iz Z., zbog prekršaja iz čl.374. st1 toč.22., čl.397. st.1. toč.21., toč.16., toč.26., čl.374. st.2. u svezi čl.374. st.1. toč.22., čl.397. st.4. u svezi čl.397. st.1. toč.21. i toč.26. Zakona o otvorenim investicijskim fondovima s javnom ponudom (Narodne novine, broj : 16/13, 143/14,; 44/16), odlučujući o žalbama okrivljene pravne osobe X. d.o.o. Z. i okrivljenika I. P. i S. M., kao odgovornih osoba, podnesenim protiv presude Općinskog prekršajnog suda u Zagrebu, od 29. siječnja 2019., broj : 18. Pp F-..., na sjednici vijeća održanoj dana 23. kolovoza 2019.,

p r e s u d i o j e

I. U povodu žalbi okrivljene pravne osobe X. d.o.o. Z. i okrivljenice S. M., kao odgovorne osobe, a po službenoj dužnosti preinačuje se pobijana presuda u odnosu na djelo činjenično i pravno opisano u toč. a) izreke u odluci o krivnji, tako da u tom dijelu izreka glasi:

I okrivljena pravna osoba X. d.o.o. Z. i III okrivljenica S. M., kao odgovorna osoba

krivi su

što u sjedištu I okrivljene pravna osoba u Z., kao pravna osoba koja između ostalog upravlja otvorenim investicijskim fondom s javnom ponudom „Y.“ i odgovorna osoba u pravnoj osobi nisu postupili sukladno odredbama čl.96. st.1. toč.3., 4. i 14. Zakona o otvorenim investicijskim fondovima s javnom ponudom (NN, br. 16/13 i 143/14), obzirom na to daje I okrivljena pravna osoba protivno odredbi iz toč.5.3. Prospekta investicijskog fonda „Y.“ koja je bila na snazi od 10. veljače 2015., dio imovine investicijskog fonda „Y.“ uložila u financijske instrumente izdavatelja čiji je kreditni rejting niži od investicijskog ili važećeg kreditnog rejtinga Republike Hrvatske (ukoliko je isti manji od investicijskog) i to :

I. dana 27. kolovoza 2015. u obveznice izdavatelja Republike C. G., oznake ... (ukupne nominalne vrijednosti od 1.000.000,00 EUR koje su stečene po cijeni od 100,375 %), iako je prema svim objektivnim pokazateljima kreditni rejting Republike C. G. u istom razdoblju bio značajno niži od kreditnog rejtinga R. H. (prema rejting agenciji „M.“, kreditna ocjena Republike C. G. iznosila je „Ba3 s negativnim izgledima“ dok je kreditna ocjena Republike Hrvatske bila viša te je određena s ocjenom (Ba1!)),

dakle, kao pravna osoba - društvo za upravljanje investicijskim fondovima i odgovorna osoba u pravnoj osobi postupali su protivno odredbi čl.96. Zakona o otvorenim investicijskim fondovima s javnom ponudom (Narodne novine, broj : 16/13, 143/14) i time počinili prekršaj iz čl.374. st.1. toč.22. Zakona o otvorenim investicijskim fondovima s javnom ponudom.

II. Žalbe okrivljene pravne osobe X. d.o.o. Z. i okrivljenika I. P. i S. M., kao odgovornih osoba, odbijaju se kao neosnovane, te se u pobijanom, a nepreinačenom dijelu prvostupanjska presuda potvrđuje.

III. Ako okrivljena pravna osoba X. d.o.o. Z. i okrivljenici I. P. i S. M., kao odgovorne osobe, plate dvije trećine izrečene novčane kazne u roku od 3 mjeseca od primitka ove presude, novčane kazne

smatrat će se plaćenim u cijelosti.

IV. Okrivljenici su dužni platiti paušalni iznos troškova prekršajnog postupka ovoga Suda u iznosu od 400,00 (četiristo) kuna, svaki, u roku od 15 dana od primitka ove presude.

Obrazloženje

Prvostupanjskom presudom okrivljenici su proglašeni krivim i kažnjeni: pravna osoba X. d.o.o. Z. ukupnom novčanom kaznom u iznosu od 1.424.000,00 (jedanmilijunčetiristodvadesetčetiritsuća) kuna, a odgovorne osobe I. P. i S. M., novčanom kaznom u iznosu od 40.000,00 (četrdesetitsuća) kuna, svaki, zbog prekršaja iz čl.374. st.1. toč.22., čl.397. st.1. toč.21., toč.16., toč.26., čl.374. st.2. u svezi čl.374. st.1. toč.22., čl.397. st.4. u svezi čl.397. st.1. toč.21. i toč.26. Zakona o otvorenim investicijskim fondovima s javnom ponudom, поближе opisanih u izreci pobijane presude.

Za pojedine prekršaje okrivljenicima su utvrđene novčane kazne : pravnoj osobi u iznosima od po 200.000,00 (dvjestotisuća) kuna, 414.000,00 (četiristočetmaesttisuća) kuna i dva puta po 405.000,00 (četiristopettisuća) kuna, a odgovornim osobama u iznosima od dva puta po 20.000,00 (dvadesetitsuća) kuna, svakome.

Istom su presudom, temeljem čl.182. st.1. toč.3. Prekršajnog zakona drugookrivljenik I. P., kao odgovorna osoba pod toč.3. oslobođen od optužbe za prekršaj iz čl.374. st.2. u svezi čl.374. st.1. toč.22. Zakona o otvorenim investicijskim fondovima s javnom ponudom, te trećeokrivljenica S. M., kao odgovorna osoba, pod toč.4. oslobođena od optužbe za prekršaj iz čl.397. st.4. u svezi čl.397. st.1. toč.16. Zakona o otvorenim investicijskim fondovima s javnom ponudom.

Okrivljenici su obvezani na plaćanje troškova prekršajnog postupka u paušalnom iznosu od 1.000,00 (tisuću) kuna, svaki.

Protiv prvostupanjske presude okrivljenici su putem hraniteljice pravodobno podnijeli sadržajno iste žalbe pobijajući rješenje zbog bitne povrede odredaba prekršajnog postupka, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, pogrešne primjene materijalnog prava i odluke o prekršajnopравnim sankcijama. U žalbama u bitnome ističu kako sud nije potpuno riješio predmet optužbe, a daje u dijelu u kojem je riješio predmet optužbe optužni prijedlog prekoračen tako što je pravna kvalifikacija djela izmijenjena u odnosu na optužni prijedlog. Ističu kako je sud protivno optužnom prijedlogu intervenirao u optužbi tako što je u toč.1.b izreke presude u desetom redu činjeničnog opisa dodao „ toč.5.1. navedenog Protokola“ dok je u toč.2.b izreke naveo različitu oznaku obveznice A. d.d. od one iz optužnog prijedloga. Obrazloženje također ne daje jasne i konkretne odgovore na pitanja postojanja optužnog prijedloga i odbijanja prigovora žalitelja, poglavito u odnosu na odbijanje dokaznih prijedloga. Nije niti analiziran iskaz svjedoka u čemu se to sastoje propusti okrivljenika. U odnosu na toč.1. navode kako u nedostatku kreditnih rejtinga vanjskih agencija, Društvo može napraviti procjenu temeljem internog procesa kreditnog rejtinga, što Sud nije utvrđivao, dok je činjenicu dostupnih i ažuriranih kreditnih rejtinga pogrešno utvrdio. Za djelo pod toč.2. navode kako Zakon o tržištu kapitala razlikuje dužničke i vlasničke vrijednosne papire, a s obzirom da komercijalni zapis temeljem čl.343. st.3. toč.26. navedenog Zakona ne predstavlja vlasnički vrijednosni papir, isti se smatra dužničkim vrijednosnim papirom. U odnosu na toč.3. ističu kako okrivljena pravna osoba nije mogla predvidjeti da će A. d.d. biti u takvoj teškoj situaciji, kako se to kasnije pokazalo iz naknadnih - ponovno revidiranih službenih financijskih izvještaja za sporno razdoblje, a objavljenih tek 10. listopada 2017. od strane revizorske kuće P., dakle tek nakon inkriminiranog razdoblja. Za djelo pod toč.4. navode kako je nužno ukazati i na dokaze koje je sud navodno uzeo u obzir, a koji nisu učinjeni dostupni žaliteljima i koje sud nije naveo u popisu dokaza na str. 13. obrazloženja presude, a to je navodna korespodencija djelatnika okrivljene pravne osobe na koju se sud poziva na str.35. obrazloženja presude. U odnosu na odluku u prekršajnopравnim sankcijama, smatraju kako postoje uvjeti za oslobođenje od kazne, odnosno ublažavanje izrečenih novčanih kazni kao i smanjenje troškova postupka.

Žalitelji predlažu da se radi razloga navedenih u žalbama, žalbe prihvate.

Žalbe nisu osnovane.

Razmatrajući predmet i ispitujući prvostupanjsku presudu u smislu odredbe čl.202. st.1. Prekršajnog zakona (Narodne novine, broj : 107/07, 39/13, 157/13, 110/15, 70/17, 118/18), uz ocjenu navoda žalbi, Visoki prekršajni sud Republike Hrvatske je našao daje Općinski prekršajni sud u Zagrebu pravilno pravno označio djela okrivljenika kao prekršaj iz primijenjenih propisa, međutim po službenoj dužnosti ovaj je Sud našao da je u odnosu na djelo iz toč.1.a) izreke pobijane presude, djelomično nastupila apsolutna zastara prekršajnog progona, koji se odnosi na dio okrivljenja za dane 3. kolovoza 2015. te 11. kolovoza 2015., zbog čega je donijeta odluka na način opisan u točki I. izreke ove presude.

Prema članku 14.c Prekršajnog zakona (Narodne novine, broj : 39/13) propisano je da se na zastaru prekršajnog progona primjenjuje rok zastare propisan u vrijeme počinjenja prekršaja, dok je člankom 13. istoga Zakona propisano da prekršajni progon zastarijeva nakon četiri godine.

Dakle, to je od vremena počinjenja djela proteklo više od četiri godine, pa je u smislu navedenih odredbi Prekršajnog zakona nastupila apsolutna zastara prekršajnog progona.

U ostalome dijelu, prema podacima spisa predmeta, neprijeporno se utvrđuje kako su okrivljenici pravilno proglašeni krivim za prekršaje iz čl.374. st.1. toč.22., 51.397. st.1. toč.21., toč.6., toč.26., čl.374. st.2. u svezi čl.374. st.1. toč.22., čl.397. st.4. u svezi čl.397. st.1. toč.21. i toč.26. Zakona o otvorenim investicijskim fondovima s javnom ponudom te da u tom dijelu nisu počinjene bitne povrede odredaba prekršajnog postupka, niti je povrijeđene materijalno pravo na štetu okrivljenika i da nije nastupila zastara, na koje povrede ovaj Sud pazi po službenoj dužnosti.

Okolnosti koje navode žalitelji, nisu u konkretnom slučaju takvog značaja da bi se okrivljenici mogli ekskulpirati za počinjene prekršaje. U žalbenim navodima, u biti se ponavlja sadržaj obrane dane u postupku. Dakle, budući žalitelji u žalbama ne iznose nikakve nove činjenice u smislu čl.193. st.5. Prekršajnog zakona, ničim se ne dovodi u sumnju pravilnost odluke prvostupanjskog suda, koji je u obrazloženju pobijane presude pravilno i točno utvrdio činjenično stanje uz isticanje dokaza temeljem